

Kärlekslösheten

Kärlekslösheten genererar kyla, mörker, kaos och en ensamhet som är totalt outhärdlig.

Kärlekslösheten utarmar människan och hennes relationer och gör henne till en väldigt blek kopia av sig själv som badar i en inre nöd.

Egot sitter på sin kungatron men det är ingen som hyllar och upphöjer honom längre och allt som hörs är burop, hänskratt och någon dinglar med en galge till ljudet av en smetig och vidrig dansbandsmusik med Vikingarna.

Kärlekslösheten bryter ned själens och psykets infrastruktur tills livet skallrar tomt bakom en fasad som inte övertygar någon längre.

Kärlekslösheten leder i det långa loppet alltid till en avgrund som endast Gud kan hjälpa en upp från, knappast en psykiatrisk doktor.

Kärlekslösheten genererar kyla, mörker, kaos och en ensamhet som är totalt outhärdlig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten